...צלמה במסע

...חופש הגיע — ואתו הטיולים וה־
...ות. למרות שבאף טיול מאירגן
... פרטי לא חסרות המצלמות —
...ות התמונות שהחובב יוכל להת־
... בהן כעבור מספר חדשים או
...ם ושיזכירו לו את ההווי ואת האוי־
...ה של הטיול שערך. הסיבה היא
...מונות רבות הן מעושות ומלאכותיות
...ברים שמצולמים בהן מתנהגים לגמ־
...שונה בתמונה מאשר בחיים הרגילים.
...ה נוספת היא, שהחובב שוכח לקשר
...מונה בין הסביבה ובין האנשים
...צולמים. הרי ברור שתמונת חבר
... רקע של שמים או של קיר לבנים
...ה מזכירה במאומה את הטיול שנערך,
...אפשר היה לצלמה בכל מקום אחר.
...חת מהשיטות המוצלחות ביותר ל־
...ת ענין לתמונות מסע היא תמונות
...יה. סריה כזאת מורכבת משורת
...נות הדומה לתמונות רפרוטז'ה ב־
...עין. אתה יכול, לדוגמה, להתחיל
...מונה המראה מספר חברים מצטופ־
... ע"י מדרגות האוטובוס או סולם
...שאית. אחרי כן, תמונה של החב־
... יושבים באוטובוס או ברכבת.
... יש לזכור שבתוך כלי הרכב יש
...ה פחות אור מאשר בחוץ. כרגיל
...ה של 1/50 של שניה בצמצם 4
... 4,5 עם פילם רגיש כמו פראומניה
... דין תביא תוצאות טובות. מהירות
... 1/50 של שניה תספיק לצילום
...ך כלי הרכב, כי הרי הצלם נע
...תה מהירות ובדרך כלל לא תתעורר
...ת תנועה חזקה של הנוסעים עצמם.
...מת זה, אם בתור חלק מהרקע
...יע גם הנוף שאותו אנו עוברים,
...ן שהנוף ייראה מטושטש. דבר זה
...א רצוי כי הוא מוסיף על הרושם
... כלי־רכב בתנועה, שאותו אנו מעו־
...ם ליצר בתמונה. שיטות נוספות
...וא מהירות תנועה: תכלול בתמונה
...ם המחזיק מטפחת או מטפחת ראש
...תנופפת ברוח, או חולצה מנופחת.
...אי לכלול בתמונה כזאת, נוסף על
...רים לטיול גם נהג האוטובוס, כר־
...ן הרכבת, תלונות כלי הרכב —
... אלה מוסיפים רקע „טיולי" לתמונות.

...שאל כל צלם מקצועי מה הוא
...שב על סרטי „פרוץ". כל צלם
...צועי מנוסה יודע שסרטים
...וחים של „פרוץ" נחשבים ל־
...ו הטובים ביותר בעולם לעבו־
... מקצועית, בגלל גמישותם
...ני הארה ופיתוח וגרעיניותם
...מוכה. אותו התכונות, החשו־
...ת עוד יותר עבור החובב, עומ־
...ת לרשותך גם בסרטים הגלי־
...ם והזעירים של „פרוץ" בגדלים
...1, 620, 127, 35 מ"מ, 16
...מ ו־8 מ"מ ברגישויו מ־17
... 25 דין.

...גש על־ידי

פרוץ
משובח
בסרטי הצילום
הגרמניים
PERUTZ
PEROMNIA 21
17,21,25 DIN
בצבעים
ובשחור לבן

במדינה

(המשך מעמוד 15)

רופא כירורג. פינק ענה כי אינו מכיר כזה.

אותו רגע קם אורח שישב בחדרו ו־העובד כאח בבית החולים תל־השומר, אמר כי הוא מכיר כירורג הגר בקרבת מקום, יצא יחד עם הצעיר מחוץ לבית.

הקליע לא נמצא. הד"ר אנגל, אליו הגיעו המחפשים אחר עזרה רפואית, בדק את הפצוע, הורה להעבירו מיד לבית־החולים. בצהריים נסע לשם, ניתח את הרגל, הכניסה לגבס ושכח את העניין כולו.

רק לפני שבועיים הזכירו לו השוטרים את הפרשה, שעה שחקרוהו מדוע לא הודיע ל־משטרה כי הוציא מעקבו של המתאגרף ארמנד אבו־נעים, קליע שנורה בידי אחד השוטרים שרדפו אחריו, שעה שנמלט ממקום פריצה.

פינק סיפר שלא ראה כלל את הפצוע. אנגל, לעומת זאת, הודה שראה אותו אך טען שהפצע התאים בדיוק לתיאור שמסר הפצוע בדבר תאונה. אשר לקליע, היתה בידי הד"ר אנגל הוכחה משכנעת ביותר: הוא מסר ל־משטרה, בשקט הגרמני האופייני לו, מספר תצלומים שבוצעו ברגלו של הפצוע לפני ואחרי הניתוח. לא היה בהם אף זכר לקליע.

המשטרה לא האשימה את הרופאים במאו־מה. אולם העתונות התחרתה בפירסום ידי־עות בלתי מדויקות על חלקם של שני ה־רופאים בפרשה. הם החליטו להגיב.

הד"ר אנגל היה הראשון שהודיע, ה־שבוע, על כוונתו להגיש תביעת פיצויים בסך 10 אלפים לירות נגד סוכנות עתי"ם, אשר הכתב שלה פירסם את הידיעה, ונגד היומון ג'רוסלם פוסט, שהירבה יותר מכל היתר בפרטים בלתי־מדוייקים.

התביעה לא הוגשה. השבוע, בטרם היה מקום לכך, הזדרז העתון להכות על חטא בצבור, התנצל על אי־הדיוק.

נוער

הקרב על המגרש

המגרש הריק, המשתרע בקירבת תחנת־הרכבת של חדרה, ידוע כמקום־מישחקים מיועד של ילדי מעברת אגרובנק. לפני שבו־עיים עלו 870 ילדים זרים על מגרש זה. היו אלה חברי קייטנת הנוער העובד שבאו לבלות במקום את חופשתם.

ילדי המעברה לא ראו את הפלישה בעין יפה. הם הרבו להתבונן בזרים, התערבו לעתים עמם או חזו במשחקיהם המאורגנים. התנהגות זו היתה למורת־רוחם של מדריכי הקייטנה. „הסתלקו!" צווח פעם אחר פעם המדריך יורם מהרוב הצעיר.

כאשר ילדי המעברה לא הסתלקו, עבר יורם, שנפרד זמן קצר קודם לכן מאשתו ומקדיש את כל זמנו לטיפול בנוער, ל־שיטות ישירות יותר. הוא החל רודף בזעם אחרי הפולשים.

מטר אבנים הונחת על הקייטנה. עתה לא יכול היה יורם להחזיק מעמד. הוא רדף אחרי הילדים המקומיים, שהתפזרו לכל עבר. רק שני האחים אליהו, זלמן (13) ודויד (11), שישבו בקירבת־מקום, לא ברחו: הם לא פחדו כי לא היו מעורבים בקטטה.

המדריך הנרגז לא ידע פרט זה ואף לא התעניין בו כלל. הוא הגיח מן המחנה, תפס את זלמן הנפחד בזרועו והנחית לו סנוקרת מן הסוג בה אפשר לחזות, בדרך כלל, רק בסרטי המערב הפרוע.

„הרגו את זלמן!" מספר דויד אליהו: „יורם תפס את אחי והרביץ לו בפנים ו־בראש. אחרי זה התחיל למשוך אותו ב־רגליים כמו שק. פתאום בא מדריך אחר ואמר שלאחי יוצא דם מהראש. יורם אמר לאחי ללכת הביתה — אבל אחי לא זז ושכב כמו מת. הם הביאו טנדר ולקחו אותו.

„רצתי הביתה וצעקתי ‚הרגו את זלמן.' אמא התעלפה."

המדריך נוכח לדעת, מאוחר מדי, כי הת־נהגותו חרגה מן הגבולות של תפקידו. „אני מצטער מאוד," אמר כשנודע לו כי הילד הובא לבית־החולים ביילינסון, סובל מזע־זוע, אינו שומע באזנו השמאלית.

מן הסתם תהיה ליורם מהרוב, שנאלץ לעזוב בינתיים את הקייטנה, סיבות עוד יותר טובות להצטער: אמו של זלמן אליהו* אינה מוכנה להבליג על אשר אירע, מאיימת מהגשת תביעה אזרחית נגד המדריך ונגד הנוער העובד.

* שזכה למכתב הוקרה מטעם משרד ה־חינוך, שעה שעל־אף מצבם הכלכלי הרעוע של הוריו, המתגוררים בצריף דל, החזיר ארנק שהכיל 50 לירות, אשר מצא ברחוב.

הווי

ההבדל הקטן

בתל־אביב, זיכה שופט־שלום זוג קצ־בים מאשמת איום לחבלה גופנית, שהושמעו כביכול נגד פקח עירוני, מאחר ולא היה ברור אם בני־הזוג טענו „נשבור לך את הראש" או „נעשה ממך קציצות."

★ ★ ★

מין ומינו

בוולאפארזו, ארצות־הברית, ניסה שו־פט לכנס 12 אנשים ישרים ללא הר־שעות פליליות, הדרושים להרכבת חבר־מושבעים, לא מצא אנשים כאלה בתחום העיירה, נאלץ לקחת 10 מושבעים שנידו־נו בעבר על נהיגה בשעת שיכרות, גרם בכך לזיכויו של הנאשם — שהואשם ב־נהיגה בשעת שיכרות.

★ ★ ★

אליה וקוץ בה

במשק עמיר, הגליל העליון, התלו־ננה מזכירות הקיבוץ כי מסתננים סוריים חדרו לשדות המשק, גנבו שתי כוורות דבורים, עברו את הגבול כשהם נושאים את המיטען המתוק והמסוכן.

★ ★ ★

תחזית המזג

בתל־אביב, שעה שתורמת־דם צעירה נתבקשה למלא את הסעיף „סוג הדם", בטופס מיוחד המיועד לשם סטאטיסטיקה רפואית, התבוננה בראי, סידרה את תס־רוקתה, הסמיקה ורשמה לבסוף „נסער וחם".

★ ★ ★

אין מקום

בטבריה, ניסתה סוזאן טאהר לעלות על אוטובוס הנוסע בכיוון בית־חולים פוריה, נאלצה להמתין בתור, כרעה לפתע על הכביש, בפתח המכונית, ילדה בן לעיני הקהל והנהג.

★ ★ ★

תבן לעופריים

בחיפה, לאחר שהוועד למען החייל הציע ליחידת חיל־הים לצאת לחופשה בטבריה, לזכות בשייט חינם על הכינרת, נאלצו המארגנים לשנות את תוכניתם לאור מחאות המלחים הנרגזים, לשלוח את ה־יחידה לנופש בהרי ירושלים.

★ ★ ★

יתרון בולט

בהוליווד, ארצות־הברית, הוציא בית־חרושת לבריכות שחייה מתקפלות, ב־בעלותה של הכוכבת אסתר ויליאמס, דוג־מה חדשה של בריכה ניידת, הנושאת ב־תחתיתה את תבליט גופה של ויליאמס עצ־מה.

★ ★ ★

פסיכו־טראפיה

בקאהיר, מצריים, שעה שמכוניתו של הנשיא גאמל עבד אל־נאצר עברה על פני בית־חולים גדול, בדרכה אל מיצעד יום ההפיכה, השתפך קריין הראדיו בק־ריאה היסטרית: „הרופאים והחולים יצאו למרפסות! החולים החלימו בראותם את הנשיא!"

★ ★ ★

לא ינום ולא יישן

בווינשלסי, בריטניה, נתמנה לאחרונה, כבשנים עברו, שומר צי, המקבל מש־כורת מטעם מועצת העיירה, חייב לעלות מדי בוקר על גבעה ולהשקיף לעבר הים, כדי להזעיק את השלטונות במקרה שיבחין בצי נאפוליאון המתקרב.

★ ★ ★

החוג הזוהר

בחיפה, נקנס מדריך־הנוער מרדכי זוהר על כי הקים רעש והפריע לש־כנים, שעה שישב עם קבוצת ידידים, שי־חק קלפים, הפסיד כסף ומחא על חוסר הגינות במישחק.

★ ★ ★

התפוצה מרקיעה שחקים

בלוד הופיע הגליון הראשון של בי־טאון פקחי־התעופה בישראל, זכה ל־קבלת־פנים נלהבת מצד כל 10 חברי האי־גוד ברחבי הארץ.

במעשה אחד קנה את

מקוף חדש לשוטר

ישנן דרכים רבות לאדם לקנות אושר.

השוטר מנדל בראון גילה השבוע את דרכו.

הוא קנה את האושר העליון במחיר כל חסכונות חייו.

בשביל אושר כזה, היה זה מחיר זול.

★ ★ ★

„הוא הולך להתאבד!"

אני חוששת שהסמל בראון מקריית־חיים הולך להתאבד!" הודיעה באחד מימי השבוע מנהלת סניף אילנשי"ל־פוליו בחיפה לקצין בכיר של מטה המשטרה ה־מחוזי. הקצין לא המתין. הוא הזמין מיד שיחה לתחנת המשטרה של קרית־חיים. „מהרו לבדוק אם הסמל בראון נמצא ב־תחנה!" פקד ליומנאי.

כעבור דקות מספר נמסר לו שהסמל ישנו.

אותו ערב עצמו, ביקר קצין התחנה ב־חדרו הקטן של הסמל בראון שבבניין המש־טרה בקרית־חיים. „האם נכון שהוצאת את כל כספך מן הבנק ומסרת אותו כתרומה?" חקר הקצין בחשד. בראון נראה לו שקט מדי. „כן, זה נכון." אישר. „מה אתה עומד לעשות, האם כל־כך רע מצבך?" ניסה ה־קצין להוציא מבראון את הסוד האיום.

בראון לא הבין את כוונת החוקר. „אינני עומד לעשות שום דבר; אמשיך לעשות מה שעשיתי עד היום עד שאצא לפנסיה," ענה בנימוס. הקצין החליט להניח את ה־קלפים על השולחן. „ראה בראון," אמר, „הודיעו לי שאתה הולך להתאבד ושתרמת חמשת אלפים ל־רות לאילנשי"ל־פוליו. האם זה נכון או לא?"

„נכון שתרמתי את כל כספי לאילנשי"ל, אבל מי זה אמר שמי שתורם את כספו צריך להתאבד?" — הצטחק הסמל בראון — „אני מרוצה מחיי, ומאחל לכל יהודי להיות מסודר ומרוצה כמוני."

★ ★ ★

מראה מחלון של אטובוס

קשה להאשים את מנהלת אילנשי"ל בחיפה על חששה שבראון עומד להת־אבד. אותו בוקר, כשהגיעה למשרד, סי־